

Jägarorganisationerna tar inte tydligt avstånd från den olagliga jakten

– som allvarligt hotar vargpopulationen

Tidigt på vårvintern när preliminära resultat kom från vinterns inventering av varg kom också den första indikationen på att något hade hänt i reviren. Det fattades både vargar och familjegrupper. Slutrapporten i mitten av maj bekräftades farhågorna. Från 435 vargar tre vintrar tidigare hade antalet sjunkit drastiskt till 305 fördelade på 30,5 familjegrupper.

Den som följde inventeringen under vintern visste redan vad det handlade om.

En omfattande olaglig jakt på varg hotar allvarligt framtiden för en livskraftig population.

Västra Götaland till exempel, var tomt på vargar. Länet delade nu ett revir med Norge. Reviren Kynnefjäll och Kroppefjäll som "alltid" funnits, var tomma. Och så här såg det ut lite varstans i Mellersta rovdjursförvaltningsområdet, som Mellansverige kallas i förvaltningsarbetet.

Vargpar lever normalt tillsammans så länge de lever ostört. Visst kan det hända olyckor och annat som gör att en av föräldrarna försvinner. Utan att gå in i detalj kan vi peka på åtminstone fyra revir i ett snävt geografiskt område i sydvästra Dalarna där det under 2017 funnits par eller familjegrupper som var borta efter licensjakten 2018.

Det finns kärnrevir där etablerade familjegrupper genom åren ständigt försvinner för att något är senare återuppstå med nya vargar.

Hela norra Dalarna och angränsande östra Värmland är tomt på varg sedan flera år. De få vargpar som bevisligen etablerar sig i området och lyckas hålla sig utom skotthåll fram till valpningen är borta när spårspöken åter lägger sig.

DET SOM ÄR riktigt allvarligt är att Svenska Jägareförbundet inte tar saken på allvar. Visserligen gör förbundets ordförande Torbjörn Larsson trevande försök att ta avstånd från den illegala jakten, men han kan inte frånhålla sig att istället anklaga den svenska vargförvaltningen för att vara orsak till att jägare jagar illegalt. Ett kraftfullt avståndstagande saknas. Men det kanske inte är så konstigt. Förbundsordförande Larsson säger att vad honom anbelangar vill han inte ha några vargar alls. Vilken signal ger det ute i markerna?

Svenska Jägareförbundet och deras kollegor i Jägarnas Riksförbund får tillsammans 60 miljoner kronor av våra skattepengar, drygt 52 till Jägareförbundet och 7,5 miljoner till Riksjägarna. Jägareförbundet får pengar för det "allmänna uppdraget" som bland annat innebär att sprida objektiv kunskap om de stora rovdjuren. Dock inte om varg. Den arten har båda förbunden av sagt sig att informera om, objektivt. Därför kan både Jägareförbundet och Riksjägarna så uppenbart kampanja mot varg som en livskraftig art i den svenska faunan.

Den välkända vargmotståndaren och företa-

garen som nyligen satt häktad på sannolika skäl misstänkt för grov olaga jakt på varg fick sista helgen i häktet ett öppet brev med uppmuntrande ord från Riksjägarnas lokalavdelning i Dalarna. I brevet framför lokalavdelningens styrelse sin uppskattning av hans tragna kamp att bekämpa problemet varg. Styrelsen ger honom också sitt fulla stöd oavsett utgången i rättsprocessen. Betänk att detta är en organisation som får skattefinansierade miljonbidrag till sin verksamhet. Riksjägarna är sedan 2012 nollvisionärer vad gäller varg, om nu någon inte kände till det.

När jägarorganisationerna inte med skärpa fördömer olaglig jakt, utan istället framhåller orsakerna till den, är det försök att "neutralisera" brottet. Inte ens när EU-kommissionen nu flaggar för skärpt tillämpning av art- och habitatdirektivet kan jägarnas representanter avhålla sig från att hota med att den illegala jakten kommer att öka.

En skärpt tillämpning av direktivet innebär att licensjakt på varg inte längre ska tillåtas. Vilket är precis vad Rovdjursföreningen kämpat för under alla år.

När en jägare pratar om rovdjursproblem glömmar han att prata om jakt, istället handlar det om att landsbygden i allmänhet måste anpassa sig till rovdjuren. Lyft fram de verkliga "problemen" – att jakt med löshund måste anpassas och att jägarna tvingas dela älgjakten med några totalt sett få vargar.

Gör ett tankeexperiment; tänk bort all jakt. De flesta skulle inte märka av vargen. Den lever anonymt i revir som nästan undantagslöst ligger i folktomma områden i Mellansverige. Det förekommer då och då angrepp på får, men det är ett problem som går att stängsla bort. Vid uppkomna skador ersätts också djurägarna ekonomiskt.

Så vad är problemet? Jo, att i princip alla svenskar – nu drygt 10 000 000 – och hela vår fauna ska anpassa sig efter en extrem grupp jägares önsknings. De vilda djuren är allas vår gemensamma egendom. Jaktåret 2017/2018 löste 255 392 svenskar jaktkort. Antalet utländska jägare var därutöver 27 580.

Svenska rovdjursföreningen vill att de stora rovdjuren ska ges möjlighet att öka och återetablera sig i områden där de tidigare blivit bort-jagade.

JAN BERGSTAM
ORDFÖRANDE

Foto: Hans Ring

Våra Rovdjur ges ut av

Svenska Rovdjursföreningen till medlemmar och prenumeranter fyra gånger/år

Organisation

Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
E-post: info@rovdjur.se
Telefon: 08-441 41 17
Hemsida: www.rovdjur.se

Medlemsavgift och prenumeration

325 kr, familjemedlem 40 kr, betalas till bg 5509-3876 eller pg 149 42-7.
För boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se

Redaktör och ansvarig utgivare

Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionskommitté

Anders Bjärvall
Björn Ljunggren
Carl-Gustaf Rosén
Hans Ring
Lina Ricklund
Lise-Lotte Norin

Medverkan

med material i tidningen sker på ideell basis. Våra Rovdjur redigerar materialet i samråd med medverkande och väljer publiceringstillfälle. Välkommen med text- och bildbidrag! Ett urval av materialet i tidningen läggs även ut på vår hemsida, efter föreningens överenskommelse med författare och fotografer.

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 1/2019:
14 januari 2019

Upplaga

4 600 ex

Omslagsfoto:

Hans Ring
Denna rävtik i Sörmland sågs under närmare tre år. Här på sorkjakt åt sina ungar som väntade i lyan. Hon var skadeskjuten med hagel och fick av fotografen namnet Hagelina.